

ROZHODNUTIE PRE KRISTA

Ježiš povoláva každého z nás po mene, každý má svoju vlastnú cestu nasledovania Krista podľa našich osobných darov a talentov. Môžeme na toto povolanie slobodne odpovedať. Čím viac sa prostredníctvom kontemplácie a lásky prehĺbuje naša jednota s Ježišom, tým sme slobodnejší. Odpoveď predpokladá, že urobíme rozhodnutie.

V uplynulých ôsmich týždňoch sme rástli vo viere (v osobnom vzťahu s Ježišom) a v láske. . Vnímali a spoznávali sme evanjeliové hodnoty, ktoré sú základom pre naše rozhodnutia. Teraz sme slobodnejší odpovedať na Ježišovo povolanie.

Samotné rozhodnutie je veľmi hlboká, oslobodzujúca, ľudská skúsenosť. Pokušenia nerobiť rozhodnutia sú vždy veľmi silné. Vždy sme v pokušení zaujať vyčkávacie stanovisko. Pokušenie prichádza vo forme odkladania rozhodnutia na neurčito: naše úmysly stále zostávajú iba 'zbožnými' želaniami - 'Chcel by som ... ale ...'. Niekedy zasa chodíme okolo rozhodnutia ako okolo horúcej kaše a iba hľadáme kadiaľ a ako mu uniknúť a urobili by sme čokoľvek, okrem toho, aby sme čelili tejto náročnej požiadavke. Musíme prosieť o milosť veľkodušnosti a úprimnosti, aby sme dokázali odpovedať na osobné povolanie, ktoré nám dáva Kristus.

Je dôležité urobiť také praktické rozhodnutia, vďaka ktorým sa Kráľovstvo skutočne prejaví v mojom živote a v mojom svete. Takéto rozhodnutia sú charakteristické dvoma črtami:

Vyrastajú z hlbokého vnútorného duchovného života.

Sú skutočne realistické a praktické.

Lahko sa môže stať, že sa musím popasovať s nejakým rozhodnutím, ktoré ešte úplne nedozrelo a v tomto prípade je najprimeranejšou odozvou pokračovať v modlitbách a snažiť sa v živote uplatňovať správne hodnoty. Neupadni do pokušenia odkladať rozhodnutia na neurčito!

Každý z nás je povolaný:

mať osobný vzťah s Ježišom

pomáhať pri príchode jeho Kráľovstva

láskou a službou

v chudobe, pokore a vzdaniu sa seba, čím sa staneme slobodní pre lásku

V modlitbe sa vráť ku ponuke, ktorú sme urobili v Prvom týždni 2.časti DC.

Na každú stránku svojho života sa musím pozrieť vo svetle evanjeliových hodnôt.

Niektoré z nasledovných slov môžu vo mne vyvolať otázky alebo podnety, nad ktorými by som mal uvažovať:

Ľudia v mojom živote: Rodina, širšia rodina, priatelia, susedia, nepriatelia. Farnosť. Ekumenizmus. Chudobní, menšiny, postihnutí, spoločnosť, 'svetová komunita'. Starí, budúce generácie.

Spravodlivosť: Doma, v práci, vo väčšom spoločenstve. Moja spoločenská a politická zodpovednosť. Čo môžem urobiť? Delenie sa s tým, čo vlastným. Kde/komu môžem prispievať? Kde (s kým) som osobne zainteresovaný? Ako sa ma týkajú problémy ľudí Tretieho sveta? Ako na tieto problémy reagujem? Aké projekty/organizácie podporujem?

Duchovný život: Modlitby, ako často pristupujem ku sviatostiam, čítanie. Médiá: čo pozerám? čítam? počúvam? Ako sa staviam na odpor proti-kresťanským hodnotám?

Zdravie ako celok: Rovnováha medzi prácou, spoločenským životom, oddychom, zábavou. Zdravé postoje ku jedlu a pitiu, používanie liekov.

Napíš, čo pre teba v súčasnosti znamená 'rozhodnutie pre Krista'. Žiť toto rozhodnutie 'pre Krista' bude zahŕňať i podiel na jeho utrpení a smrti, a v tej miere ako budem zdieľať túto stránku jeho života budem mať podiel i na jeho vzkriesenom živote. Kontemplácia Pánovho

utrpenia a jeho osláveného života je veľmi výrazným potvrdením toho, že som sa rozhodol nasledovať Krista. Bude to pre mňa i posilnením, aby som dokázal žiť podľa tohto rozhodnutia.

3. časti Duchovných cvičení budeme kontemplovat' veľkonočné tajomstvo, a týmto zavříšime proces prehľbovania nášho vzťahu s Bohom cez Ježiša.

JEŽIŠ SA PRIPRAVUJE NA SMRŤ A VZKRIESENIE

Markovo a Matúšovo evanjelium nás vedú od prvých rokov Ježišovho verejného účinkovania až ku jeho vyvrcholeniu – Petrovmu veľkému vyznaniu viery (Mk 8, Mt 16). Hneď nato sa pozornosť sústreďuje na Ježišovu blížiacu sa smrť/vzkriesenie.

Lukáš obzvlášť zdôrazňuje Ježišovu cestu do Jeruzalema (Lk 9, 31). Zvyšok jeho evanjelia sa nesie v duchu vety: *Vydal sa na cestu do Jeruzalema* (Lk 9, 51).

❖ Prvý deň

Ved' obrezaní sme my, čo slúžime v Božom Duchu a chválime sa v Kristovi Ježišovi a nevkladáme nádej do tela, hoci ja by som mohol aj do tela vkladať nádej. Ak si niekto iný myslí, že môže mať nádej v tele, tým skôr ja: na ôsmy deň obrezaný, z Izraelovho rodu, z Benjamínovho kmeňa, Hebrej z Hebrejov, čo sa týka zákona farizej, čo do horlivosti prenasledovateľ Cirkvi, čo do spravodlivosti ktorá je v zákone, žil som bezúhonne.

Ale čo mi bolo ziskom, kvôli Kristovi pokladám za stratu. A vôbec všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Preň som všetko stratil a pokladám za odpadky, aby som získal Krista a našiel sa v ňom bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo zákona, ale s tou, ktorá je skrze vieru v Krista - spravodlivosťou z Boha, založenou na viere -, aby som poznal jeho, moc jeho zmŕtvychvstania a účasť na jeho utrpení tým, že sa mu pripodobním v smrti, aby som tak nejako dosiahol aj vzkriesenie z mŕtvych. Nie že by som ho už bol dosiahol, alebo že by som už bol dokonalý, ale bežím, aby som sa ho niekedy zmocnil, ako sa aj Kristus Ježiš zmocnil mňa.

Bratia, ja si nenamýšľam, že som sa už zmocnil. Ale jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je predo mnou. Bežím k cieľu, za víťaznou cenou Božieho povolania zhora v Kristovi Ježišovi.

A všetci dokonalí takto zmýšľajme! A ak niečo chápete ináč, aj to vám Boh zjaví. Ale k čomu sme už dospeli, toho sa držíme! (Flp 3, 3-16)

Všetko čo chcem získať je poznať Krista, moc jeho zmŕtvychvstania a mať podiel na jeho utrpení, aby som i ja dosiahol vzkriesenie. Dobré si všimni poradie: vzkriesenie, smrť, vzkriesenie. Utrpenie nie je nikdy samoučelné, ale zmyseluplným sa stáva vo vzkriesení – nádej, ktorou predchádza utrpenie, a ktoré je naplnením tejto nádeje skrze utrpenie. Je moja túžba po vzkriesení taká silná, že chcem mať podiel i na Pánovom utrpení?

❖ Druhý deň: KAŽDÝ KTO PRE MŇA STRATÍ SVOJ ŽIVOT, NÁJDE HO

Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho. (Mk 8, 35)

„Zrno musí odumrieť, aby prinieslo úrodu“ (Jn 12,24).

Prvý z uvedených citátov je jediným výrokom, ktorý sa nachádza vo všetkých štyroch evanjeliách. Vyskytuje sa spolu šesťkrát a vyjadruje podstu evanjelia.

Zamýšľam sa nad mojou vlastnou skúsenosťou života s cieľom zistiť, ako tieto verše vystihujú základný zákon života.

Modlím sa za to, aby som dokázal prijať toto veľké tajomstvo života.

❖ Tretí deň

Potom ich začal poučáť: "Syn človeka musí mnoho trpieť, starší, veľkňazi a zákonníci ho zavrhnú, zabijú ho, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych." Hovoril im to otvorene. Peter si ho vzal nabok a začal mu dohovárať. On sa obrátil, pozrel sa na svojich učeníkov a Petra pokarhal: "Chod' mi z cesty, satan, lebo nemáš zmysel pre Božie veci, len pre ľudské!"

Potom zavolať k sebe zástup aj učeníkov a povedal im: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho. Ved' čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Lebo za čo vymení človek svoju dušu?! Kto sa bude hanbiť za mňa a za moje slová pred týmto cudzoložným a hriešnym pokolením, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca so svätými anjelmi." (Mk 8, 31-38)

Odišli odtiaľ a prechádzali Galileou. Nechcel však, aby o tom niekto vedel lebo učil svojich učeníkov a hovoril im: "Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych." Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli.

Tak prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, opýtal sa ich: "O čom ste sa zhovárali cestou?" Ale oni mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší. Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im: "Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých." Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im: "Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal." (Mk 9, 30-37)

Boli na ceste a vystupovali do Jeruzalema. Ježiš išiel pred nimi a oni trpeli a so strachom išli za ním. Opäť vzal k sebe Dvanástich a začal im hovoriť, čo ho očakáva: "Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, vysmejú ho, oplujú, zbičujú a zabijú, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych."

Tu k nemu pristúpili Zebedejovi synovia Jakub a Ján a hovorili mu: "Učiteľ, chceme, aby si nám splnil, o čo ťa poprosíme." On sa ich opýtal: "Čo chcete, aby som vám urobil?" Oni mu povedali: "Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici." Na to im Ježiš povedal: "Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý ja pijem? Alebo môžete byť pokrstení krstom, ktorým som ja krstený? Oni mu vraveli: "Môžeme." Ježiš im povedal: "Kalich, ktorý pijem ja, budete piť, aj krstom ktorým som krstený ja, budete pokrstení. Ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo po ľavici nepatrí mne. To dostanú tí, ktorým je to pripravené."

Keď to počuli ostatní desiat, začali sa mrzieť na Jakuba a Jána. Ježiš si ich zavolať a povedal im: "Viete, že tí, ktorých pokladajú za vládcov národov, panujú nad nimi a ich veľmoži majú nad nimi moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých."

(Mk 10, 32-45)

Ježiš sa k tajomstvu života/smrti stavia otvorene, tak sám za seba ako aj za tých, ktorí ho budú nasledovať. Učeníci vždy reagujú dohadovaním sa o tom, kto z nich je väčší. Svoj postoj, ktorý je rovnaký, dokážem zmeniť na postoj Ježiša iba prostredníctvom modlitby.

Zjednotenie s Pánom

Predmetom kontemplovania v 3. časti DC je utrpenie, smrť a vzkriesenie nášho Pána, Ježiša Krista. Neprístupujeme ku tejto časti iba preto, aby sme dorozprávali príbeh jeho života, ale chceme sledovať vnútorný dynamizmus Ježišovho duchovného života. Boh nás miluje, uzdravuje a odpúšťa nám (DC, 1.časť). Sme teda povolaní nasledovať Cestu, ktorou je sám

Ježiš (DC, 2. časť). Dôležitým aspektom odpovede na toto povolanie je moje osobné rozhodnutie, že budem formovať svoj život podľa evanjeliových hodnôt (záver 2. časti DC).

Súčasťou života prežívaného podľa evanjeliových hodnôt bude zjednotenie môjho, predtým na seba zameraného života s ukrižovaným Kristom, a rovnako zjednotenie môjho života s Kristom v jeho zmŕtvychvstaní. Tretia časť DC môže byť veľmi účinným nástrojom na potvrdenie rozhodnutia, ktoré sme prijali v 2. časti DC a na to, aby sme dosiahli potrebnú milosť vytrvalosti pre život v súlade s prijatým rozhodnutím.

Odhliadnuc od každého takého praktického rozhodnutia, 3. časť DC uvádza cvičiaceho jasne do perspektívy celého kresťanského života. Napriek prítomným hnutiam v mojom živote sa kresťanský život rozmáha prostredníctvom milostí, ktoré plynú z kontemplácie veľkonočného tajomstva nášho Pána. Tak byť kresťanom ako aj samotný praktický kresťanský život, obidvoje ústi do transformácie utrpenia na duchovnú radosť. Spomedzi všetkých kresťanských symbolov zaujíma prvé miesto oslávený kríž a Muž na tomto kríži. Toto je náš Krst. To je to, čo slávime v Eucharistii. Je to veľkonočné tajomstvo. Hlboká kontemplácia Pánovho utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania obohatí teda jednak náš sviatostný život a rovnako aj bežný každodenný život.

Ku 3. časti DC pristupujeme už obohatení milosťou a so skúsenosťou modlitby, čo je ovocím prvých dvoch častí DC. Čím viac konkrétneho ovocia som získal, tým hlbšie sa teraz dokážem ponoriť do kontemplácie. V takej miere ako sa kontemplaním Ježiša v evanjeliách prehĺbil môj vzťah s ním, tak sa ma bude osobne dotýkať jeho utrpenie a budem otvorený Duchu, ktorý sa vylieva jeho zmŕtvychvstaním. Každý cvičiaci strávil v predchádzajúcich dvoch častiach veľa času modlitbou. Tým sa následne a nevyhnutne prehĺbila i kontemplácia. Je to veľmi dôležité preto, lebo typ modlitby tejto časti DC je už svojou podstatou veľmi kontemplatívny.

Kontempláciou nemyslíme nevyhnutne tichý, pokojný čas bez vyrušovania. Kontemplácia sa uskutočňuje hlboko vo vnútri, kde sme zjednotení s Pánom. A je naprosto zlučiteľná s námahou a vonkajším ruchom. Tam v hĺbke sme on a ja jedno. Vo svojom živote sa teda snažím prežívať utrpenie podľa príkladu Ježiša, aby som mohol prežívať i jeho vzkriesenie. V modlitbe sa snažím čo najplnšie prežiť obidva tieto aspekty: utrpenie aj radosť.

Milosť, o ktorú prosím

Modlím sa, aby som dokázal súcitiť s Kristom v jeho utrpení, za prežitie hlbšej ľútosti nad hriechom – a za dar *plakať*.

Je to odvodený výraz, „súcitiť“ znamená „trpieť s niekým“. Musím byť teda pripravený znášať v modlitbe aj ťažkosti a námahu ak je to to, čo mi Pán posielal i napriek mojej najlepšej snahe. Môj súcit sa môže prejavovať tak, že budem cítiť oddanosť voči Pánovi, ale to nie je jediná forma ako „trpieť s niekým“. Suchota, neschopnosť sústrediť sa a rozptýlenosť sú jednoduché, nepriemne a reálne spôsoby súcitu. Ako vždy, kritériom je „*Podľa ovocia ich spoznáte*“. Túto milosť dostávam vtedy, ak sa môj postoj ku trpiacim (tvoriacim Kristovo telo) v mojom okolí stáva súcitnejším.

V prvej časti DC sa kladol veľký dôraz na modlitbu pred Ježišom na kríži. Tu sa kladie ten istý dôraz; ale s istým rozdielom. V 1. časti DC sme sa zamerali na Ježiša, ktorý trpí aby mi priniesol uzdravenie a odpustenie. Moja pozornosť sa sústreďovala na uvedomenie si potreby Ježiša a na udalosti môjho života, ktoré potrebujú byť uzdravené a odpustené. Predpokladom 2. časti DC je narastanie jednoty s Pánom prostredníctvom jeho nasledovania. Teraz som skôr v pozícii, kde som *spolu s* Ježišom pre druhých. Výsledkom toho je, že moje modlitby už nebudú tak veľmi zamerané na reflexiu a uvažovanie o sebe. Môže byť, že ma uspokojí jednoducho „byť tam“.

NECH SA STANE TVOJA VÔĽA

Kľúčom k Pánovmu utrpeniu je Getsemani. Podstatou jeho utrpenia je láskyplné prijatie Otcovho skrytého plánu smrti/zmŕtvychvstania. Getsemani pre nás znamená nutnosť prijať rozhodnutie vyplývajúce z Ježišovho vnútorného zápasu. To čo ďalej nasleduje je uplatnením a žitím toho rozhodnutia, ktoré bolo učené v Getsemani.

❖ Štvrtý deň

Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. (Mk 14, 26)

Prišli na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: "Sadnite si tu, kým sa pomodlím." Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. Vtedy im povedal: "Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte!" Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: "Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem ale čo ty." Keď sa vrátil, našiel ich spať. I povedal Petrovi: "Šimon, spíš? Ani hodinu si nemohol bdieť? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé." Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Keď prišiel tretí raz, povedal im: "Ešte spíte a odpočívate? Dosť už. Prišla hodina: hľa, Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca je blízko." (Mk 14, 32-42)

Všimni si kontext rozprávania (verš 26). Ježiš, idúc do Getsemani, si uvedomuje, že je Pastier a že jeho ovce sa rozprchnu.

Jeho misia bude neúspešná. Spánok učeníkov to iba potvrdzuje. Na Ježiša doľahne „hlboká úzkosť a zármutok“- veľmi silné slová. Jeho zármutok je taký veľký, že až *klesá* k zemi. Zotrvaj s Ježišom modliacim sa v tme (doslova v tme ako aj v tme vnútornej). Ježiš zápasí o to, aby sa v plnej dôvere dokázal odovzdať Otcovej vôli – nie iba pri umieraní, ale aj na svojej ceste na smrť, a tak isto prijatím neschopnosti udržať komunitu učeníkov pospolu. Kráľovstvo neprišlo.

❖ Piaty deň

Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. (Mt 26, 30)

Tu Ježiš prišiel s nimi na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal učeníkom: "Sadnite si tu, kým odidem tamto a pomodlím sa." Vzal so sebou Petra a oboch Zebedejových synov. I doľahli naňho smútok a úzkosť. Vtedy im povedal: "Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte so mnou!" Trochu poodišiel, padol na tvár a modlil sa: "Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty." Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. I povedal Petrovi: "To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia! Duch je síce ochotný, ale telo slabé." Znova odišiel a modlil sa: "Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho piť, nech sa stane tvoja vôľa." A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy. Nechal ich, znova sa vzdialil a tretí raz sa modlil tými istými slovami. Potom prišiel k učeníkom a povedal im: "Teraz už spíte a odpočívajte! Hľa, prišla hodina; Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca sa priblížil." (Mt 26, 36-46)

Matúš modifikuje Markove slová opisujúce Ježišovu tieseň. Ježiš sa začína trápiť. Padá tvárou na zem. Ježiš, Pán, sa stáva vyrovnanejším.

Podľa Matúšovho podania má Ježišova modlitba tri stupe:

1. „Nech ma minie tento kalich, ale nech sa stane tvoja vôľa“.
2. „Ak ma tento kalich nemôže minúť, nech sa stane tvoja vôľa“.
3. (implicitne): „Nech sa stane tvoja vôľa“.

Snaž sa prenknúť do tejto podstatnej a postupnej zmeny, ktorá sa v Ježišovi udeje prostredníctvom jeho dialógu s Otcom a akceptovaním slabosti jeho učeníkov, ktorí opätovne upadajú do spánku. Pôvodný zármutok, ktorý sa zmocnil Ježiša, sa postupne mení na hlboký pokoj a vyrovnanosť.

❖ Šiesty deň

Potom vyšiel von a ako zvyčajne šiel na Olivovú horu a učeníci išli za ním. Keď prišiel na miesto, povedal im: "Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!" Sám sa od nich vzdialil asi tolko, čo by kameňom dohodil, kľakol si a modlil sa: "Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!" Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľnej úzkosti ešte vrúcejšie modlil, pričom mu pot stekal na zem ako kvapky krvi. Keď vstal od modlitby a vrátil sa k učeníkom, našiel ich spať od zármutku. I povedal im: "Čo spíte? Vstaňte, modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!" (Lk 22, 39-46)

Verše 43-44 sú názorne vykreslené (zápas - agónia, potenie sa krvou, anjel), čo by nám malo uľahčiť vnútorné prežitie tejto scény. Zdá sa, že tieto prvky boli k Lukášovmu rozprávaniu pridané neskôr; samotné rozprávanie sa sústreďuje na Ježišovu modlitbu.

Ježiš mal vo zvyku modliť sa. Ústredným veršom tejto state je veta *Kľakol si a modlil sa*. Rámec Ježišovej modlitby tvorí dvojnásobná rada učeníkom „*Bdejte a modlite sa, aby ste neupadli do pokušenia*“.

Utrpenie, podľa Lukáša, je „*hodina mocností temna*“.

Ten istý rozhodujúci zápas sa týka každého jedného z nás.

❖ Siedmy deň

Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ved' práve pre túto hodinu som prišiel. (Jn 12, 27)

Keď to Ježiš povedal, pozdvihol oči k nebu a hovoril: "Otče, nadišla hodina: Osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba, tak, ako si mu dal moc nad každým telom, aby všetko, čo si dal ty jemu, im darovalo večný život. A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista. Ja som ťa oslávil na zemi: dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať. A teraz ty, Otče, osláv mňa pri sebe slávou, ktorú som mal u teba skôr, ako bol svet.

Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli a dal si ich mne a oni zachovali tvoje slovo. Teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, je od teba, lebo slová, ktoré si ty dal mne, ja som dal im. A oni ich prijali a naozaj spoznali, že som vyšiel od teba, a uverili, že si ma ty poslal. Za nich prosím. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. A všetko, čo je moje, je tvoje, a čo je tvoje, je moje. A v nich som oslávený. Už nie som vo svete, ale oni sú vo svete a ja idem k tebe. Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene, ktoré si ty dal mne, aby boli jedno ako my.

Kým som bol s nimi, ja som ich zachovával v tvojom mene, ktoré si mi dal. Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil, iba syn zatratenia, aby sa splnilo Písmo. Ale teraz idem k tebe a toto hovorím na svete, aby mali v sebe moju radosť - a úplnú. Dal som im tvoje slovo a svet ich znenávidel, lebo nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta.

Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým. Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta a pre nich sa ja sám posväčujem, aby boli aj oni posvätení v pravde.

No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa.

*Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta.
Spravodlivý Otče, svet ťa nepozná, ale ja ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal.
Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja." (Jn 17)*

Ján rozdelil modlitbu v Getsemani na tieto dve časti.

Prvá časť sa týka Ježišovho zápasu.

Druhá (17. kapitola) sa zameriava na to, čo implicitne obsahuje výrok: „*Nech sa stane tvoja vôľa*“. V skutočnosti je ústrednou témou Ján 17 veta: „*Nech je oslávené tvoje meno*“ („*Nech je blahoslavené tvoje meno*“).